

ביאור בדרך אפשר

בתחילת פרשת השבוע נאמר:

1 נְשֵׂא אֶת רֵאשׁ בְּנֵי גְרִשׁוֹן גַּם הֵם וּגְוֹ'1. וּמְדִיק וּשׂוֹאֵל רְבִנוּ
2 הַזֶּקֶן בְּלִקְוֹטֵי תוֹרָה'2, ספר המכיל מאמרי חסידות שלו על פרשיות
3 התורה בחומשים ויקרא-במדבר דברים (ושיר השירים) יֵשׁ לְהִבִּין לְמָה

ביאור בדרך אפשר

מצוות היא באופן 'מקיף' שאינו נמשך וחודר בעולמות ובנבראים בפנימיות,
44 וְשָׂרְשָׁה גַם-כֵּן מִפְּנִימִיּוֹת הַכֶּתֶר כו' והעובדה שמדובר באור פנימי
45 היא בגלל שהוא אור ממדריגה נמוכה יותר אלא גם אור זה נמשך ממקור
46 גבוה מאוד, פנימיות הכתר, וכיוון שהוא נמשך מהפנימיות, לכן הוא אור
47 פנימי.
48

בס"ד. שבת פרשת נשא, י"ב
סיון, ה'תשכ"ה
(הנחה בלתי מוגה)

1 נְשֵׂא אֶת רֵאשׁ בְּנֵי גְרִשׁוֹן גַּם הֵם וּגְוֹ'1. וּמְדִיק
2 רְבִנוּ הַזֶּקֶן בְּלִקְוֹטֵי תוֹרָה'2, יֵשׁ לְהִבִּין
3 לְמָה נֹאמַר בְּבְנֵי גְרִשׁוֹן "גַּם הֵם". וּנְקִידַת
4 הַבְּאוּר בְּזָה'3, שְׁהֶעֱנָן ד'נְשֵׂא אֶת רֵאשׁ" הוּא
5 לְהַעֲלוֹת אֶת בְּחִינַת הָרֵאשׁ לְבְחִינַת הָרְצוֹן
6 (שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַשֶּׁכֶל) וְפִתְרָ'. וְעַקֵּר הַעֲלָא זֶה
7 הֵיא עַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה, שְׁהֵיא בְּחִינַת רְצוֹן
8 הָעֲלִיּוֹן. וּבִפְרֻטִּיּוֹת יוֹתֵר, יֵשׁ מַעֲלָה בַתּוֹרָה גַּם
9 לְגַבֵּי מַצּוֹת, שְׁהַמַּצּוֹת (שְׁגַם הֵן רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן) הֵן
10 בְּבְחִינַת מְקִיף בְּלִבְד, וְאִינוּ מְאִיר הַגִּילוי
11 בְּבְחִינַת אוֹר פְּנִימִי מִמֶּשׁ, אֲבָל הַתּוֹרָה הֵיא
12 בְּבְחִינַת אוֹר פְּנִימִי מִמֶּשׁ, וְשָׂרְשָׁה גַם-כֵּן
13 מִפְּנִימִיּוֹת הַכֶּתֶר כו'. וְלִכֵּן גַּבֵּי בְנֵי קֵהַת שְׁהֵיוּ
14 טוֹעֲנִין אֶת הָאָרוֹן שְׂבוּ הַלּוּחוֹת, נֹאמַר "נְשֵׂא אֶת
15 רֵאשׁ". אַף גַּם בְּנֵי גְרִשׁוֹן, כִּיּוֹן שְׁנִשְׂאוּ אֶת
16 הַיְרִיעוֹת, בְּחִינַת הַמְּקִיף, דְּוִגְמַת הַהַמְּשָׁכָה
17 שְׁעַל-יְדֵי הַמַּצּוֹת, לִכֵּן נֹאמַר בָּהֶם "נְשֵׂא אֶת
18 רֵאשׁ", שְׁזֵהוּ הַהַעֲלָא לְבְחִינַת כֶּתֶר, וּמִכָּל-
19 מְקוֹם נֹאמַר "בְּנֵי גְרִשׁוֹן גַּם הֵם", לְפִי שְׂאָצֶלֶם
20 הָרִי זֶה בְּבְחִינַת מְקִיף עֲדִין, וְאֵלוּ עַקֵּר עֲנִין
21 נְשִׂיאַת רֵאשׁ נֹאמַר בְּבְנֵי קֵהַת שְׁנִשְׂאוּ אֶת
22 הַלּוּחוֹת, שְׁמְאִיר בְּבְחִינַת פְּנִימִיּוֹת. וְעוֹד זֹאת,
23 שְׁבְנֵי גְרִשׁוֹן מַעֲלִים אֶת הַמְּדוֹת לְבְחִינַת מְדוֹת
24 שְׁלֹמֶעֱלָה מִהַשֶּׁכֶל (בְּחִינַת ז' תַּחְתּוֹנוֹת ד' אַרְיָף

5 נֹאמַר בְּבְנֵי גְרִשׁוֹן "גַּם הֵם"
6 ביטוי שמשמעותו שהם פחות חשובים
7 וטפלים לגבי שאר משפחות הלויים
8 שעליהם מדובר כפסוקים אלה?
9 וּנְקִידַת הַבְּאוּר של רבינו הזקן
10 בְּזָה'3 בליקוטי תורה' שם, שְׁהֶעֱנָן
11 ד'נְשֵׂא אֶת רֵאשׁ" לפי משמעותו
12 הפנימית הוּא לְהַעֲלוֹת לְנִשְׂא
13 ולרומם אֶת בְּחִינַת הָרֵאשׁ
14 שעניינו שכל לְבְחִינַת הָרְצוֹן
15 (שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַשֶּׁכֶל כפי
16 שרואים גם בכוחות הנפש של האדם,
17 המקבילים לספירות ולבחינות
18 העליונות באלוקות שדרך כלל השכל
19 נוטה אחר הרצון) וְפִתְרָ' בחינת
20 'כתר עליון' שענינו הרצון העליון
21 שלמעלה מבחינת 'ראש' ו'חכמה'
22 שעניינה שכל. וְעַקֵּר הַעֲלָא זֶה
23 של השכל אל הרצון הֵיא עַל-יְדֵי
24 עֶסֶק לימוד הַתּוֹרָה, שְׁהֵיא
25 הַתּוֹרָה בְּחִינַת רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן
26 שהרי בהלכות התורה הקדוש-בירוך
27 הוּא גִילָה את רצונו.
28 וּבִפְרֻטִּיּוֹת יוֹתֵר, יֵשׁ מַעֲלָה
29 בַתּוֹרָה שֶׁהֵיא הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן גַּם
30 לְגַבֵּי מַצּוֹת, שְׁהַמַּצּוֹת (שְׁגַם
31 הֵן רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן ואם כן לכאורה
32 התורה והמצוות שווים בחשיבותם
33 ומעלתם, אלא שהמצוות) הֵן
34 בְּבְחִינַת מְקִיף בְּלִבְד, וְאִינוּ
35 מְאִיר הַגִּילוי בְּבְחִינַת אוֹר
36 פְּנִימִי מִמֶּשׁ, אֲבָל הַתּוֹרָה
37 הֵיא בְּבְחִינַת אוֹר פְּנִימִי
38 מִמֶּשׁ, כַּמְּבֹאֵר בַּקְּבָלָה וַחֲסִידוֹת
39 שהמשכת וגילוי האור האלוקי

49 וְלִכֵּן גַּבֵּי בְנֵי קֵהַת שְׁהֵיוּ
50 טוֹעֲנִין אֶת הָאָרוֹן שְׂבוּ
51 הַלּוּחוֹת, עִיּוֹן הַתּוֹרָה, נֹאמַר
52 "נְשֵׂא אֶת רֵאשׁ" כִּי עֲבוּדָה זֶה שֶׁל
53 נְשִׂיאַת רֵאשׁ (הַעֲלָא הַמוֹחֵן אל
54 הַרְצוֹן) שִׁיכַת בְּעִיקֵר לְלִמּוּד הַתּוֹרָה
55 שֶׁהוּא עִיּוֹנָם שֶׁל בְּנֵי קֵהַת. אַף מִכָּל-
56 מְקוֹם גַּם בְּנֵי גְרִשׁוֹן, כִּיּוֹן
57 שְׁנִשְׂאוּ אֶת הַיְרִיעוֹת שֶׁל
58 הַמִּשְׁכָּן, שֶׁגַם הֵם בְּחִינַת הַמְּקִיף,
59 דְּוִגְמַת הַהַמְּשָׁכָה שְׁעַל-יְדֵי
60 הַמַּצּוֹת כַּמְּבֹאֵר לְעֵיל, לִכֵּן נֹאמַר
61 בָּהֶם בְּבְנֵי גְרִשׁוֹן "נְשֵׂא אֶת
62 רֵאשׁ", שְׁזֵהוּ הַהַעֲלָא
63 לְבְחִינַת כֶּתֶר, וּמִכָּל-מְקוֹם
64 נֹאמַר "בְּנֵי גְרִשׁוֹן גַּם הֵם"
65 וּמִשְׁמַע שְׁעִיקֵר 'נְשִׂיאַת רֵאשׁ' הוּא שֶׁל
66 בְּנֵי קֵהַת וְאֵילוּ הַנְּשִׂיאַת רֵאשׁ שֶׁל בְּנֵי
67 גְרִשׁוֹן הֵיא כַּתּוּסַפַּת וְטַפֵּל לְבְנֵי קֵהַת,
68 ("גַּם הֵם"), לְפִי שְׂאָצֶלֶם אֲצֵל בְּנֵי
69 גְרִשׁוֹן. הָרִי זֶה הַנְּשִׂיאַת רֵאשׁ'
70 (הַנִּפְעֵלָת עַל יְדֵי קִיּוֹם הַמַּצּוֹת)
71 בְּבְחִינַת מְקִיף עֲדִין, וְאֵלוּ
72 עַקֵּר עֲנִין נְשִׂיאַת רֵאשׁ נֹאמַר
73 בְּבְנֵי קֵהַת שְׁנִשְׂאוּ אֶת
74 הַלּוּחוֹת, עִיּוֹן הַתּוֹרָה שְׁמְאִיר
75 בְּבְחִינַת פְּנִימִיּוֹת כַּמְּבֹאֵר לְעֵיל.
76 וְעוֹד זֹאת, עִיּוֹן נוֹסֵף שְׂבוּ יֵשׁ לְבְנֵי
77 קֵהַת יִתְרוֹן עַל בְּנֵי גְרִשׁוֹן וְלִכֵּן נֹאמַר
78 בְּבְנֵי גְרִשׁוֹן 'גַּם הֵם', הוּא שְׁבְנֵי
79 גְרִשׁוֹן מַעֲלִים מִזְכִּכִּים וּמְרוֹמְמִים
80 אֶת הַמְּדוֹת הָעֲלִיּוֹת לְבְחִינַת
81 מְדוֹת שְׁלֹמֶעֱלָה מִהַשֶּׁכֶל בִּסְדֵר
82 הַשְּׁתַּלְשׁוֹת' שֶׁל הָאוֹרוֹת וְהַסְּפִירוֹת
83 הָעֲלִיּוֹת, הַמוֹחֵן, הַשֶּׁכֶל (חֲכֵמָה בִּינָה וְדַעַת) הֵם מַעַל לְמִדּוֹת (חֲסֵד, גְּבוּרָה,
84 תַּפְאֵרַת וְכֵן הַלְּאָה), אֲבָל לְמִדּוֹת יֵשׁ שׁוֹרֵשׁ וּמְקוֹר בְּדַרְגוֹת עֲלִיּוֹת יוֹתֵר,
85 שֶׁלְמַעֲלָה מִהַשֶּׁכֶל (וְשׁוֹרֵשׁ הַמִּדּוֹת בְּמַדְרִיגָה שֶׁלְמַעֲלָה מִהַשֶּׁכֶל הוּא בְּחִינַת
86 ז' תַּחְתּוֹנוֹת שְׁבַע הַמִּדּוֹת הַנִּקְרָאוֹת 'תַּחְתּוֹנוֹת' כִּי הֵן בְּדַרְגָּה נְמוּכָה בִּיחַס

40 בעולמות ובנבראים באה בשני אופנים: המשכה 'פנימית', הנרגשת ונקלטת
41 בהם בפנימיות ומתאחדת איתם, והמשכה בדרך 'מקיף' שמאירה ומתגלה
42 באופן של רוממות והבדלה, ועל כך מבואר כאן שהיתרון בהמשכה על ידי
43 לימוד התורה הוא שהיא המשכה פנימית ואילו המשכה שעל ידי קיום

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

על-ידי בני קהת, ולכן נאמר בשניהם הן בבני קהת והן בבני גרשון 'נשיאת ראש' כי למעשה בשני האופנים (הן בעבודה בדרך מלמטה למעלה והן בעבודה בדרך מלמעלה למטה) יש נשיאת ראש (שעיקר ה'נשיאת ראש' היא על ידי בני קהת ולכן נאמר בבני גרשון 'גם הם', כמבואר לעיל).

ובחגיגת "מהלכים" שני אופני ההליכה האמורים לעיל צריך להיות "בין העומדים", והוא רמז על בחינת "עצי שטים עומדים" דבני מררי (שעבודתם היתה משא הקרשים של המשכן שנעשו מ"עצי שטים עומדים"⁸, והוא ענן העבודה ד"בכל נפשך" שהיא בבחינת עמידה⁵ כיוון שעמידה מסמלת ביטול של המציאות האישית), ולכן לא נאמר בהם בבני מררי 'נשיאת ראש' שהיא ענין שמגדיל את המציאות.

ב) אף באמור לעיל שבבני קהת ובבני גרשון היתה נשיאת ראש ואילו בבני מררי לא הייתה נשיאת ראש צריך להבין⁹, הרי ידוע¹⁰ בתורת החסידות שכל ענן נסיעת בני ישראל עם המשכן וכליו במדבר (והכוונה למסע כולו החל מיציאת מצרים שבה התחילו מסעי בני ישראל במדבר עד בואם אל ירדן ירחו, שאז נכנסו לארץ טובה ורחבה) הנה כדי לפעול אצל בני ישראל ענן ההלוחף והעלייה ממדריגה למדריגה, ואיך אפשר לומר שאצל בני מררי לא היתה העבודה דבחינת הלוחף?

והינו, דעם היות שעבודת בני מררי היתה משא קרשי המשכן שמצד-עצמם הקרשים הם "עצי שטים עומדים" ועמידה פירושה לעמוד במקום אחד, ללא הליכה והתקדמות, מכל-מקום הנה צריך להיות אצלם גם אצל בני מררי ענן ההלוחף (התקדמות

1 לשלוש הספירות של המוחין, כפי ששבע המידות ד'אריך אנפין' פנים ארוכות, והיא בחינה במדריגת ה'כתר' שלמעלה מהשכל והחכמה, כשם שכתר בגשמיות הוא מעל הראש), אבל בני קהת מעלים את בחינת ההקמה שהיא ענינים ומדריגתם (כמבואר לעיל שהדבר נרמז בשייכות של בני קהת לארון וללוחות) לבחינת

6 ההקמה שפכתו (שלמעלה מהמידות כפי שהן בכתר). אבל עבודת בני מררי היא כאמור עבודת המידות היא בבחינת יראה עבודת ה' מתוך יראה והנמשכת מן הראש והמוחין והיא למטה מהראש והמוחין עצמם, לכן לא נאמר בהם 'נשיאת ראש' שהרי זו עבודת המידות ולא עבודת הראש.

16 ומוסיף רבנו הזקן לבאר⁴ בהמשך המאמר בלוקוטי תורה, שהענן ד'נשיאת ראש' שהוא, כאמור, העלאת הראש והמוחין לבחינה שלמעלה מהשכל, מורה על העבודה עבודת ה' בבחינת הלוחף הליכה ועלייה ממדריגה למדריגה בלי גבול (והוא ענן העבודה ד"בכל מאריך"⁵ כנאמר בקריאת שמע 'ואהבת את ה' אלוך... בכל מאורך, ר'מאוד'

27 משמעותו בלי גבול), כמו שכתוב⁶ בנבואת זכריה בדבר ה' ליהושע הכהן הגדול ונתתי לך מהלכים בין העומדים, דפירוש "מהלכים" הליכה בלשון רבים הוא שני מיני הלוחף שני סוגים של הליכה, האחד הליכה והתעלות על-ידי 'רעותא דלבא' רצון הלב, התעוררות של האדם מלמטה מצד האדם למעלה להתקרב לאלוקות, וזהו ענן בני גרשון העובדים

39 את ה' בעיקר בעבודת הלב. והשני הליכה והתעלות על-ידי תורה ומצוות הפועלים התגלות והארת אור אלוךי להאיר על האדם מלמעלה למטה⁷, וזהו עבודה זו של המשכת אלוקות על ידי תורה ומצוות היא

(4 שם כה, ב. 5) שם כג, סע"ד. (6 זכריה, ג. ז. 7) ראה תו"א וישב ל, סע"א ואילך. סה"מ אע"ר ע' סט ואילך. (8 תרומה כו, טו. ויקהל לו, כ. 9) בהבא לקמן - ראה לקו"ש ח"ח ע' 53 ואילך (ממאמר זה). (10) ראה לקו"ת מסעי פח, ריש ע"ד. פט, ב. ושם צו, א - שהוא בחי' הליכה. וראה המשך המאמר בלקו"ת כאן.

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 ועליה (בלי-גבול) מצד ענן הנסיעה שהיה בכל חלקי
 2 המשכן (שעל-ידו על ידי המשכן כולו נעשה הענן ד"וּשְׁכַנְתִּי
 3 בתוכם" 11) השראת השכינה בתוך כל אחד ואחד מבני ישראל), והמסע
 4 של כל חלקי המשכן כולל גם קרשי המשכן, שעל-ידם על-ידי
 5 הקרשים הוא עקר קיום
 6 המשכן. ועל-כִּרְחֹךְ בהכרח
 7 צריך לומר, שגם אצל בני
 8 מְרִי היתה פללות
 9 ענן ההלוח בלי-גבול ("נשא
 10 את ראש" 12), אלא שמצד שני
 11 יש הבדל מהותי בין הנשיאת ראש
 12 של בני מרי לזו של בני גרשון
 13 (וכל-שכן לגבי זו של בני קהת), פִּיזוֹן
 14 שעבודתם של בני גרשון
 15 בנשיאת קרשי המשכן היתה
 16 רק על-ידי עגלות (דלא כבני
 17 גִּרְשׁוֹן שְׁאֲצֵלֶם היתה גם
 18 עבודת משא" 13 בעצמם), הנה
 19 גם ענן ההלוח קשור עם
 20 בחינת עגלות, שרומז על
 21 הנפש הבהמית, כלומר, התעלות
 22 והליכה מתוך התעסקות לברר
 23 ולהעלות את הנפש הבהמית, כפי
 24 שממשיך ומבאר.
 25 ג) ויובן בהקדים באור ענן
 26 העבודה דהלוח ועליה רוחנית
 27 ממדריגה למדריגה בלי-גבול,
 28 שנעשה על-ידי הירידה
 29 לַמַּטֵּה דִּקְא" 14, כמבואר במאמרי
 30 חסידות על הפסוק הנוכח, "ונתתי לך
 31 מהלכים בין העומדים האלה",
 32 ש'מהלכים' הן הנשמות ו'עומדים' הם
 33 המלאכים, ודווקא הנשמות זוכות
 34 להליכה בלי גבול ולא המלאכים, כי
 35 רק הנשמות יורדות למטה לעולם הזה
 36 ומתלבשות בגוף גשמי, מה-שאי-כן
 37 המלאכים, שיש בזה שלשה
 38 עננים" 15, כפי שממשיך ומפרט.
 39 ענן האחר, עצם ההלוח
 40 והעלייה בלי-גבול, שהוא ענן האהבה לה' דַּנְפֵּשׁ הַבְּהֵמִית
 41 (לאחר ברוּחָה לאחר הפרדת הטוב שבה מהרע והעלאתו לקדושה),
- 1 להיות אצלם ענן ההלוח (בלי-גבול) מצד ענן
 2 הנסיעה שהיה בכל חלקי המשכן (שעל-ידו
 3 נעשה הענן ד"וּשְׁכַנְתִּי בתוכם" 11), כולל גם
 4 קרשי המשכן, שעל-ידם הוא עקר קיום
 5 המשכן. ועל-כִּרְחֹךְ צריך לומר, שגם אצל בני
 6 מְרִי היתה פללות ענן ההלוח בלי-גבול ("נשא
 7 את ראש" 12), אלא פִּיזוֹן שְׁעֲבוּדָתָם בנשיאת
 8 קרשי המשכן היתה רק על-ידי עגלות (דלא
 9 כבני גִּרְשׁוֹן שְׁאֲצֵלֶם היתה גם עבודת משא" 13),
 10 הנה גם ענן ההלוח קשור עם בחינת עגלות,
 11 שרומז על הנפש הבהמית.
 12 ג) ויובן בהקדים באור ענן העבודה דהלוח
 13 בלי-גבול, שנעשה על-ידי הירידה
 14 לַמַּטֵּה דִּקְא" 14, שיש בזה שלשה עננים" 15. ענן
 15 האחר, עצם ההלוח בלי-גבול, שהוא ענן
 16 האהבה לה' דַּנְפֵּשׁ הַבְּהֵמִית (לאחר ברוּחָה),
 17 דְכִיּוֹן שְׁשֵׁרֵשׁ נֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית הוא מעולם ה'תהו'
 18 (למעלה מהשרש של נפש האלקית), לכן הנה
 19 דִּקְא בַּהּ יִשְׁנׁוּ הָעֲנָנִים ד"רב תבואות בכח
 20 שור" 16, שהוא ענן האהבה בלי גבול. וענן
 21 השני, שפונת ההלוח בלי-גבול היא כְּדִי שִׁיְהִיָּה
 22 "אֲחֲרֶיךָ נְרוּצָה" 17, לשון רבים, שגם הנפש
 23 האלקית (שִׁמְבַחֲיֵנָה ה'תקו') תהיה בתנועה של
 24 בלי גבול. וענן השלישי, שְׁלֹאֲחֵרֵי שִׁנְעֵשָׂה
 25 ההלוח בלי-גבול בנפש האלקית ("אֲחֲרֶיךָ
 26 נְרוּצָה"), אֲזִי מִתְעַלֵּית הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית לְאֲמַתַּת
 27 שְׂרָשָׁה וּמְקוּרָה כְּפִי שְׁשִׁיףָּ לָהּ לְכַדָּה, שְׁזָהוּ עֲנָנִים
 28 "הֵבִיאֲנִי (לשון יחיד) הַמְּלָךְ חֲדָרָיו" 17.
- 1 הכלים ונפילה' של ניצוצות קדושה
 2 ואלוקות לתחומים שמחוץ לגבולות
 3 הקדושה, ובשורש הדברים 'תהו' נעלה
 4 מ'תקו' (ולכן שורש הנפש הבהמית
 5 הוא לַמְעַלָּה מִהַשְׂרֵשׁ שֶׁל נֶפֶשׁ
 6 הָאֱלֹקִית שהוא מעולם ה'תקו'),
 7 לְכַן הֵנָּה דִּקְא בַּהּ בנפש
 8 הבהמית יִשְׁנׁוּ הָעֲנָנִים ד"רב
 9 תבואות בכח שור" 16, וכאשר
 10 היא מתבררת ומתעלה לקדושה, כל
 11 הכוחות שהיו בה קודם לכן עוברים
 12 לצד הקדושה וכיון שקודם הבירור
 13 הנפש הבהמית היא בתוקף ובכוח רב
 14 בעניינים של היפך הקדושה, כאשר היא
 15 מתבררת אהבת ה' בכוחה היא בתוקף
 16 רב, שהוא ענן האהבה בלי
 17 גבול.
 18 וענן השני באהבת ה' בלי גבול
 19 הוא, שפונת המטרה של ההלוח
 20 בלי-גבול היא כְּדִי שִׁיְהִיָּה
 21 לאחר מכן "אֲחֲרֶיךָ נְרוּצָה" 17,
 22 לשון רבים, שגם הנפש
 23 האלקית (שִׁמְבַחֲיֵנָה ה'תקו')
 24 ולכן מצד עצמה היא שייכת יותר
 25 לעבודה בסדר והדרגה) תהיה
 26 בתנועה של אהבת ה' בלי
 27 גבול, מתוך יציאה מוחלטת מגורי
 28 המציאות האישית.
 29 וענן השלישי, שְׁלֹאֲחֵרֵי
 30 שנעשה ההלוח בלי-גבול
 31 בנפש האלקית ("אֲחֲרֶיךָ
 32 נְרוּצָה"), אֲזִי מִתְעַלֵּית הַנֶּפֶשׁ
 33 האלקית לְאֲמַתַּת שְׂרָשָׁה
 34 וּמְקוּרָה כְּפִי שְׁשִׁיףָּ לָהּ
 35 והוא למעלה משורש הנפש האלוקית, כאמור לעיל, שְׁזָהוּ עֲנָנִים
 36 "הֵבִיאֲנִי (לשון יחיד) הַמְּלָךְ חֲדָרָיו" 17.

(11 תרומה כה, ח. 12) להעיר מש"ך עה"ת פרשתנו ד, כט. אלשיך ריש פרשתנו ד"ה עוד אפשר. (13) נתבאר בארוכה בשיחות שלפני המאמר (לקו"ש שם ע' 49 ואילך). (14) ראה סה"מ אעת"ר שם. (15) בכלל הבא לקמן - ראה בפרטיות ספר הערכים-חב"ד ח"א ע' אהבת ה' - ההוספה שבה ע"י נה"ב. וש"נ. (16) לשון הכתוב - משלי יד, ד. (17) לשון הכתוב -

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

36 לְמִטָּה בַּעֲבוּרָה דְּבִרְוֵי הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית דְּוָקָא ולכן אינו שייך
 37 במלאכים אלא רק בנשמות, כאמור, הוא עֲנִין שְׂתִתְגַּלָּה לְעֵתִיד-לָבֹא,
 38 שְׂאָז תִּתְגַּלָּה מַעֲלַת הַגּוֹף עַל הַנְּשָׁמָה, עַד שֶׁהַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה
 39 נְזוּגָת מִקַּבְּלַת שְׂפַע וְחַיִּית מִן הַגּוֹף¹⁹, וְעַכְשָׁו הִרִי זֶה מַעֲלַת הַגּוֹף

40 עַל הַנִּשְׁמָה רַק בְּכַח' וּבְהֶעָלָם,
 41 אֲבָל זֶהוּ הָעָלָם שְׂשִׁינּוּ
 42 בְּמִצִּיאוֹת וּאֵף שֶׁשֶׁלֵּב זֶה הוּא
 43 נַעֲלָם הִרִי הוּא קִיָּים וְקָרוֹב אֶל
 44 הַמִּצִּיאוֹת, כִּמוֹ אִשׁ שֶׁבִּגְחַלַּת
 45 שֶׁאֵינָה נִרְאִית וְנִיכַרַת כִּמוֹ אִשׁ
 46 גְלוּיָהּ, אֲבָל הִיא קִיָּיִם (וְלֹא כְּמוֹ
 47 הַהֶעָלָם דָּאֵשׁ שֶׁבְּצִוּוֹר אֲבֵן
 48 הַחֲלָמִישׁ, שְׂכָדִי לְגִלּוֹתוֹ וְיֵשׁ
 49 צוּרָף בְּהַפָּאָה מִתּוֹף יְגִיעָה
 50 דְּוָקָא אֲבָל לֹאֵי הִיגִיעָה מִצִּיאוֹתָה לֹא
 51 נִיכַרַת)²⁰, כִּכֹּל הָעֲנִינִים
 52 דְּלַעֲתִיד-לָבֹא שְׂהֵם כַּת, בּוֹמֵן
 53 הַגְּלוּת בְּאוֹפֵן דְּ"אַחֲפָה לֹא כִּכֹּל
 54 יוֹם שְׂיָבֵא"²¹, וְכָאֲשֶׁר
 55 יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה, מִיַּד
 56 הֵן נִגְאָלִין²², וְהִרִי עֲנִין
 57 הַתְּשׁוּבָה הוּא בְּשַׁעֲתָא חֲדָא
 58 וּבְרַגְעָא חֲדָא²³ בְּשַׁעֲתָא אַחַת
 59 וּבְרַגְעָא אַחַד וְלִכֵּן הַעֲנִינִים הַעֲתִידִים
 60 לַהֲתַגְּלוֹת לַעֲתִיד-לְבוֹא יִכּוּלִים
 61 לַהֲתַגְּלוֹת מִיַּד.

1 (ד) וְעַל-פִּי-זֶה יֵשׁ לְבָאֵר הַחֲלוּק בֵּין בְּנֵי קָהָת, בְּנֵי גֵרְשׁוֹן
 2 וּבְנֵי מֶרְרִי. שְׂאֲצֵל בְּנֵי מֶרְרִי, שְׂהַמְשָׂא שְׂלָהֶם הָיָה עַל גְּבִי
 3 הָעֲגֻלוֹת, דְּבַר שֶׁמִּסְמַל אֶת הָעֲבוּדָה עִם הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית, הָיָה עֲנִין
 4 הַהַלּוֹף בְּלִי-גְבוּל רַק בְּנֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית עֲצֻמָּה (בְּחִינַת עֲגֻלוֹת),
 5 וְלֹא נִפְעַל הַהַלּוֹף בָּהֶם גּוֹפָא,

6 בְּכַוֵּי מֶרְרִי עֲצֻמָּה, בְּנֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית. (ד) וְעַל-פִּי-זֶה יֵשׁ לְבָאֵר הַחֲלוּק בֵּין בְּנֵי קָהָת,
 7 וְאֵלוֹ אֲצֵל בְּנֵי גֵרְשׁוֹן, נַעֲשֶׂה
 8 גַּם הָעֲנִין דְּ"אַחֲרִיף נְרוּצָה",
 9 הֵינּוּ, שְׂהַהַלּוֹף בְּלִי-גְבוּל הָיָה
 10 הֵן בְּנֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית (מִשָּׂא
 11 בְּעֲגֻלוֹת), וְהֵן בְּנֶפֶשׁ הָאֱלֹקִית
 12 (עֲבוּדַת מִשָּׂא).
 13 וְאֲצֵל בְּנֵי קָהָת הָיָה גַּם הָעֲנִין
 14 הַיּוֹתֵר נַעֲלָה דְּ"הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ
 15 חֲדָרִיו", הַאֲמוֹר בְּהַמְשֵׁךְ הַפְּסוּק
 16 לְאַחַר 'מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיךְ נְרוּצָה', שְׂזָהוּ
 17 הַהַלּוֹף בְּלִי-גְבוּל שְׂמַצַּד
 18 הַשְּׂרֵשׁ הָאֲמִתִּי שֶׁל הַנֶּפֶשׁ
 19 הָאֱלֹקִית שֶׁבַעֲצֵם מוֹשְׂרֵשׁת בְּמִקּוֹר
 20 גְבוּהָ בִּיּוֹתֵר בְּאֻלּוֹקוֹת שְׂאִינוֹ שְׂיָף
 21 כִּלְל לְנֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית (עֲגֻלוֹת),
 22 וְלִכֵּן הָיָה עֲקֵר מִשָּׂאֵם שֶׁל בְּנֵי
 23 קָהָת - הָאֲרוֹן, עֲנִין הַתּוֹרָה,
 24 בֵּינָן שְׂהַעֲנִין דְּ"הִבִּיאֵנִי
 25 הַמֶּלֶךְ חֲדָרִיו" נִפְעַל בְּמִתְּן-
 26 תּוֹרָה בְּחַג הַשְּׂבוּעוֹת¹⁸ כִּמְבוֹאֵר
 27 בְּאִרְכּוֹת בְּמֵאֲמֵרֵי חֲסִידוֹת הַמִּפְרָטִים
 28 אֶת הַמְשַׁמְעוֹת הַפְּנִימִית שֶׁל יְצִיאַת
 29 מִצְרַיִם, סְפִירַת הָעוֹמֵר וּמִתְּן תּוֹרָה
 30 שֶׁשְׁלִמּוֹת הַהֲתַאֲחָדוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 31 עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִפְעֵלָה בְּמִתְּן
 32 תּוֹרָה.
 33 (ה) וְיֵשׁ לְהוֹסִיף בְּזָה,
 34 שְׂכָלְלוֹת עֲנִין הַהַלּוֹף בְּלִי-
 35 גְבוּל שְׂנַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הִרְיָדָה

הוא עֲנִין שְׂתִתְגַּלָּה לְעֵתִיד-לָבֹא, שְׂאָז תִּתְגַּלָּה מַעֲלַת הַגּוֹף עַל הַנְּשָׁמָה, עַד
 21 שֶׁהַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה נְזוּגָת מִן הַגּוֹף¹⁹, וְעַכְשָׁו הִרִי זֶה רַק בְּכַח' וּבְהֶעָלָם, אֲבָל
 22 זֶהוּ הָעָלָם שְׂשִׁינּוּ בְּמִצִּיאוֹת וְקָרוֹב אֶל הַמִּצִּיאוֹת (וְלֹא כְּמוֹ הַהֶעָלָם דָּאֵשׁ
 23 שֶׁבְּצִוּוֹר הַחֲלָמִישׁ, שְׂכָדִי לְגִלּוֹתוֹ וְיֵשׁ צוּרָף בְּהַפָּאָה מִתּוֹף יְגִיעָה דְּוָקָא)²⁰, כִּכֹּל
 24 הָעֲנִינִים דְּלַעֲתִיד-לָבֹא שְׂהֵם בְּאוֹפֵן דְּ"אַחֲפָה לֹא כִּכֹּל יוֹם שְׂיָבֵא"²¹, וְכָאֲשֶׁר
 25 יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה, מִיַּד הֵן נִגְאָלִין²², וְהִרִי עֲנִין הַתְּשׁוּבָה הוּא בְּשַׁעֲתָא
 26 חֲדָא וּבְרַגְעָא חֲדָא²³.

שה"ש א, ד. (18) ראה רד"ה משכני (הא) תש"א. ובכ"מ. (19) ראה ד"ה אלה תולדות נח תרל"ז פי"ח-יט. המשך וככה תרל"ז פצ"א-ב. סה"מ תרפ"ץ ע' ריט. (20) ראה סה"מ תר"ן ע' שס ואילך. המשך תרס"ו ע' קז ואילך. (21) נוסח "אני מאמין" - ע"פ עיקר הי"ב מ"ג העיקרים (פיה"מ להרמב"ם, סנהדרין - הקדמה לפרק חלק). (22) ראה רמב"ם ה' תשובה פי"ז ה"ה. (23) זח"א קכט, א.